

قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب

ماده ۱ - اجازه داده می شود به دارندگان مدرک دکتری در رشته های گروه پزشکی پزشکی، دندانپزشکی، دامپزشکی، داروسازی، علوم آزمایشگاهی و پیراپزشکی و بهداشتی که به طور رسمی برابر مقررات مربوط در وزارتخانه ها، مؤسسات دولتی، شرکت های دولتی و شرکت ها و سازمان هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و نهادهای انقلاب اسلامی شاغل می باشند و مستقلاً توان اشتغال در خارج از محیط اداری را دارند در صورتی که به طور تمام وقت در رشته های بهداشتی، درمانی، کشاورزی و یا محیط زیست در خدمت بوده و به کار انتفاعی تخصصی (اعم از مطب، داروخانه و آزمایشگاه و غیره) اشتغال نداشته باشند و ۶۰ ساعت در ماه در غیر ساعات اداری مشغول خدمت باشند (در قبال انجام وظایف و مأموریت های محوله در غیر ساعات اداری) با تشخیص بالاترین مقام اجرایی دستگاه مبلغی حداکثر معادل حقوق و فوق العاده شغل یا مزایای شغل دریافتی، به عنوان حق محرومیت از مطب پرداخت شود.

تبصره ۱ - مشمولین این ماده منحصرأ در صورتی که بیش از ۶۰ ساعت در خارج از ساعات اداری به انجام وظایف محوله مشغول شوند، معادل کار اضافی مازاد بر ۶۰ ساعت مذکور، طبق مقررات مربوط از فوق العاده اضافه کار ساعتی استفاده خواهند نمود. تبصره ۲ - شاغلین مشاغل مذکور در این ماده مشمول قانون معافیت از مالیات و جوهی که تحت هر عنوان به استثنای حقوق و فوق العاده شغل به پزشکان، دندانپزشکان دکتراهای داروساز و دامپزشکان پرداخت می شود، مصوب ۱۳۶۲، ۸، ۲۲ مجلس شورای اسلامی نیز می باشند.

ماده ۲ - دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی مجازند که از خدمت تمام وقت شبانه روزی کامل) اعضاء هیأت علمی دانشکده های پزشکی، دندانپزشکی، بهداشت، داروسازی و شاغلین رشته های پیراپزشکی استفاده کنند و در ازاء آن، مبالغی به عنوان حق محرومیت از مطب، داروخانه، آزمایشگاه یا انواع دیگر درآمدهای خارج از دانشگاهی بپردازند. وجوهی که تحت این عنوان پرداخت می گردد. برای اعضاء هیأت علمی ماهانه بین شصت هزار تا دویست هزار ریال و برای پرستاران و سایر شاغلین رشته های پیراپزشکی ماهانه بین پانزده هزار ریال تا پنجاه هزار ریال خواهد بود.

تبصره ۱ - ضوابط پرداخت ها و نحوه انجام خدمت تمام وقت (شبانه روزی کامل) موضوع این ماده طبق آیین نامه ای خواهد بود که ظرف سه ماه توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. تبصره ۲ - مشمولین این ماده مجاز نمی باشند در خارج از دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی، خدمات پزشکی و پیراپزشکی تخصصی خود را ارائه نمایند.

ماده ۳ - استفاده توأم هر یک از مشمولین این قانون از حق محرومیت از مطب موضوع مواد ۱ و ۲ این قانون ممنوع می باشد. ماده ۴ - از تاریخ اجرای این قانون، قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب به دامپزشکان وزارت کشاورزی مصوب ۱۳۶۳، ۸، ۲۹ و لایحه قانونی راجع به استفاده از خدمات تمام وقت استادان دانشکده های پزشکی و دندانپزشکی و شاغلان رشته های وابسته مصوب ۱۳۵۹، ۴، ۲۵ شورای انقلاب اسلامی ایران و سایر قوانین و مقررات مربوط به پرداخت حق محرومیت از مطب ملغی است. قانون فوق مشتمل بر چهار ماده و چهار تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه بیست و دوم آذر ماه یک هزار و سیصد و شصت و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۶، ۹، ۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رییس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

